

Kız ve Küçük Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Mia bahçesini her şeyden çok severdi. Her güneşli sabah yeşil sulama kabıyla dışarı koşardı. Çiçekleri sular, arıların vızıldamasını izlerdi. Ama en sevdiği misafir, parlak turuncu kanatlı minik bir kelebektir. Rüzgârda küçük bir yaprak gibi çırpınırdı. Mia aralıklı dişleriyle gülümser ve fısıldardı: "Merhaba, küçük kelebek!"

Kelebek çiçeklerin üzerinde dans ederdi; siyah kenarlı kanatları ışığı yakalardı. Mia onu çiçekten çiçeğe takip ederdi. Kanatlarındaki küçük beyaz noktaları fark etti. Bir şey arıyor gibiydi. Mia merak etti: "Neye ihtiyacın var, küçük dost?" Kelebeğin mor bir çiçeğe konup dinlendiğini gördü. Kelebek orada mutlu görünüyordu ama uzun kalmadı.

Bir gün Mia'nın öğretmeni Bayan Lee, yeşil hırkasına bir kelebek broşu takmıştı. Mia broşu işaret edip dedi: "Bahçemde bir kelebek var!" Bayan Lee sıcak bir gülümsemeye, "Kelebekler harikadır," dedi. "Ama yumurtalarını bırakmak ve yiyecek bulmak için özel çiçeklere ihtiyaçları var." Mia'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Özel çiçekler mi?" diye sordu. Bayan Lee başını salladı. "Yerli bitkiler."

Bayan Lee, yerli bitkilerin bu bölgede çok uzun zamandır yetişen çiçekler olduğunu açıkladı. Kelebeklere yiyecek ve yavrularını büyütecekleri bir yer veriyorlardı. "Onlar olmadan kelebekler yaşayamaz," dedi. Mia küçük keleşini düşündü. Yardım etmek istedi. "Bahçeme daha çok yerli bitki nasıl getirebilirim?" diye sordu. Bayan Lee, "Birlikte bir okul bahçesi kurabiliriz," dedi.

Mia çok heyecanlandı. En iyi arkadaşı Sam'e plandan bahsetti. Sam yaşına göre uzundu, burnunun üzerinde çiller vardı. Mavi şapkasını takmış, küçük bir kürek taşıyordu. "Kelebek bahçesi mi? Kulağa eğlenceli geliyor!" dedi kocaman gülümseyerek. "Kazabilir ve dikebilirim. Hadi yapalım!" Mia yeşil sulama kabını kaptı. "Yerli çiçeklere ihtiyacımız var," dedi. "Hangileri olduğunu Bayan Lee'ye soralım."

Bayan Lee onlara mor koni çiçekleri, siyah gözlü Susan'lar ve süt otu gibi yerli bitkilerin resimlerini gösterdi. "Bu çiçekler kelebekleri ve diğer böcekleri besler," dedi. "Onlara yuva da verir." Mia ve Sam bir liste yaptı. Sam bahçe eldivenlerini giydi. "Çukurları ben kazarım," dedi. Mia sulama kabını doldurdu. "Ben de sularım," dedi. Bahçeyi okulun arkasında kurmayı planladılar.

Ertesi gün Mia ve Sam okul bahçesine gitti. Sam küçük küreğiyle toprağı kazdı. Mia yeşil sulama kabını ileri geri taşıdı. Bayan Lee küçük bitkileri yerleştirmelerine yardım etti. "Yerli bitkiler dayanıklıdır," dedi. "Büyüdükten sonra çok suya ihtiyaçları olmaz." Mia bir süt otu bitkisinin etrafındaki toprağı hafifçe bastırdı. "Bu, kelebeklerin yavruları için olacak," dedi. Sam alnını sildi. "Daha çok yardımcıya ihtiyacımız var," dedi.

Sam sınıf arkadaşlarını katılmaya davet etti. Bazı çocuklar küçük el belı, bazıları sulama kabı getirdi. Herkes yardım etmek istiyordu. Koni çiçekleri, yıldız çiçekleri ve kelebek otu diktiler. Mia onlara toprağı nazıkçe nasıl bastıracağını gösterdi. "Bu çiçekler kelebekleri ve arıları getirecek," dedi. "Kuşları da!" diye ekledi Bayan Lee. Çocuklar gülererek ve kazarak birlikte çalıştı. Bahçe şekillenmeye başladı.

Haftalar geçti ve minik yeşil filizler görüldü. Mia her gün sulama kabıyla geldi. Bitkilerin daha uzun ve güçlü büyümesini izledi. "Kelebekler ne zaman gelecek?" diye sordu Bayan Lee'ye. "Sabırlı ol," dedi Bayan Lee. "Çiçekler açtığında bizi bulacaklar." Mia küçük kelebeğinin en sevdiği yere baktı. Geri dönmesini umuyordu. Sulamaya ve beklemeye devam etti.

Sonra bir sabah Mia turuncu bir parıltı gördü. Küçük kelebeği geri dönmüştü! Yeni bitkilerin üzerinde çırpınıyordu. "Geldin!" diye sevindi Mia. Kelebek mor bir koni çiçeğine kondu. Siyah kenarlı kanatları açılıp kapandı. Mia Sam'i çağırdı. "Bak! Bahçemizi sevdi!" Sam küreğiyle koşarak geldi. "Çok güzel!" dedi. Kelebeğin çiçekten nektar içmesini izlediler.

Daha çok kelebek göründü, arılar çiçekten çiçeğe vızıldadı. Bahçe renkler ve çırpınan kanatlarla doldu. Bayan Lee dışarı çıktı ve gülümsedi. "Görüyor musunuz?" dedi. "Yerli bitkiler biyolojik çeşitliliği destekler. Kelebeğe ve daha birçok küçük canlıya yiyecek ve yuva verir." Mia etrafına bakındı. Uğur böcekleri, arılar ve hatta minik yeşil bir kurbağa gördü. "Bahçemiz canlı!" dedi.

Mia herkesin yerli bitkileri bilmesini istedi. Sam'le bir afiş yaptı. Kelebekler ve çiçekler çizip şöyle yazdılar: "Kelebeklere yardım etmek için yerli çiçekler dikin!" Afişi okul koridoruna astılar. Çocuklar durup okudu. Bazıları, "Bahçede yardım edebilir miyiz?" diye sordu. Mia başını salladı. "Evet! Çok yardımcıya ihtiyacımız var." Kısa sürede daha çok sınıf kendi yerli çiçek köşelerini dikmek istedi.

Bayan Lee, Mia ve Sam'in bir bahçe günü planlamasına yardım etti. Aileler dikmek ve öğrenmek için geldi. Mia küçük bir tabureye çıkıp konuştu. "Kelebeklerin yerli bitkilere ihtiyacı var," dedi. "Yerli bitkilerin de tohum yapmaları için kelebeklere ihtiyacı var. Birbirlerine yardım ederler." Herkes alkışladı. Sam tohum paketleri dağıttı. "Biraz eve götürün!" dedi. "Kendi kelebek bahçenizi yetiştirin!" Çocuklar sevinçle bağırdı.

Yaza doğru okul bahçesi çiçeklerle dolup taştı. Kelebekler minik turuncu uçurtmalar gibi süzüldü. Mia'nın küçük kelebeği arkadaşlarını getirmişti. Süt otuna yumurtalar bıraktılar. Kısa sürede tırtıllar yaprakları kemirdi. Mia bir tırtılın koza olmasını izledi. "Bu tıpkı sihir gibi," diye fısıldadı. Sam, "Bahçemiz bir kelebek yuvası!" dedi. Mia aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Ve biz bunu birlikte yaptık."

Mia hâlâ yeşil sulama kabını her yere taşıyordu. Her sabah okuldan önce bahçeyi suladı. Yürürken iki topuz saçı zıpladı. Kelebeklerin etrafında çırpınmasını görmeyi çok seviyordu. "Teşekkürler, küçük kelebek," dedi. "Bana nasıl yardım edeceğimi gösterdin." Kelebek bir an parmağına kondu, sonra uçup gitti. Mia onun her zaman bahçeye geri döneceğini biliyordu.

Bahçe herkese küçük ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğini öğretti. Mia'nın sınıfı "Yerli bitkiler biyolojik çeşitliliğe yardım eder" yazan bir tabela yaptı. Bayan Lee öğrencilerine gülümsedi. "Bir kelebekle başladınız," dedi. "Şimdi bütün bu hayata bakın." Mia arkadaşlarına, çiçeklere ve çırpınan kanatlara baktı. Gurur duydu. "Hepimiz doğaya yardım edebiliriz," dedi. "Her seferinde bir çiçekle."